

1197. (30) szám.
1881. Július 24.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 óra 4 frt, 3 óra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXIV. évfoly.

NÉMET VENDÉGNEK.

Isten hozott! ülj asztalunkhoz,
Megosztjuk borunk, kenyereink;
Mint ismeróst hívunk magunhoz
Mint rokont fogad kebelünk.
Vártunk reád, s a merre jársz-kelsz,
A mi fogad, az szeretet:
Lásd, vendégünk! Árpád hónapban
Igy üldözik a németet.

Igy üldözik és nem csupán ma,
Régi nyavalyánk ez nekünk;
Ezer éve, hogy ide járó
Németeket vendégelünk. —
Ezer éve: ennek fejében
Hogy szidnak minket szertelen;
Tégy túl rajtuk, legujabb vendég,
Hadd szidjon mind, csupán te nem.

Isten hozott! ülj diszhelyünkre!
Környezzen Muzsa, Tudomány;
Czigány! elő a legszebb nótát,
Legszebb mosolyod, szép leány!
Német vendégünk! ime lássák
Nemesen mulat a magyar.
Akkor talán azt is belátják,
Hogy dolgozván is jót akar.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhöz.

Tekintedezs barátom uram!

Felfordult világot ilünk.

A mit varna a zember, hogy Muszkaországban megtörtinjen, az megtörtin Bulgariában; a mit rossz niven venink III. Sandortul, azt genialis gondolatnak tartjuk I. Sandortul; zugsagolvaso publicum aszt hiszen, hogy Europa intiz el majd Bulgaria sorsat, hat ecce! Bulgaria agya lecokit Europeanak alkotmányozs illetben. Bizom, követendő pilda: ajánlok követésre valamennyi europai fejedelemsignek. Teremtucseg, ha magyar képviselő nem lenik, bolgár fejedelem szeretnik lenyi.

Beh nagy gyönyörűség lehet ot uralkonya. Megvoksoltatya a zorszagot maga melet. Beh jo neki, nincs van ellenjelöltje, nem kel itatnyatetnyi, hanem csak kiadnya ordrét: a kinek jelölt nem teczik, azt senki nem kinszeriti szavaznyi, de sőt gondoskodnyi rula fogunk, hogy mig a szajat se ne kitacson. Oh, beh kegyes, jo fejedelem. — A ki pedig nincs hazai alapotokal megelizedve, az ezutan nem lesz kinszeritve azon fölül mig deklamalni, gyüliseznyi ország dol-

gaban, hanem stante pede fel magát szedheti, izs mehet oda, a hova neki joban teczik. Oh, beh szilsőbali gondolkozasz! — Hogy pedig nip, kinek ugy izs elig a baja, meg ne erőtese magát gondolkozasban a felete, hogy mi lesz orszagbul? fejedelem atyailag le veszi rula eszt a terhet izs, majd elintizi ű a sorsat neki, elig nagy hazaja — a nip feje. Oh, beh bölcs fejedelem. A hol ilyen bölcs fejedelem van, ot osztan batran lehet egisz ország futo bolond, — ugy sincs az eszire szüksige.

Hanem hat besziljünk mar magunkrul izs. Mit teczet halanyi: mikor mar össze ül országgyülizs? Ropant szeretnik mar latnyi partunknak mexaporodasat, (mar vetem hozza nagyító üveget) üdvözölnyi azokat, a kik nincs vannak itened, legfükipen pedig azir, mer mar fürdőzizs kerül sokba, zorszaggyülizsen pedig kapok ingyen gőz-fürdöt. Doktor mongya: kel venyi zuhanyt; hat hiszen majd in kapok zorszag hazban, a menyi kel; praescribal nekem keserü lapdacsokat, — elteszek recipét: majmaj nyelek in harom esztendeig eleget; ijeszget, hogy baj van, ha nincs szikem: vigasztalok, hogy mar van ot nekem padom izs; nizi nyelvemet: megijed, hogy fejr, hja, mikor nincs van semi foglalatosa, nyuxik, akar besozot marha-nyelv, de maj tesik akkor megniznyi, ha zorszag hazban kiöltök, milyen vörös ellenziki lesz; — eezoval a zorszaggyülizstül varok in teljes egisigemet, ha maj ot minket jól megfrotirozak, kicsavarjak-becsavarjak, meghengergetik jobra-balra, felemelnek, földhöz csapnak, hogy aszt se nem tudunk: hol clunk? az lesz a gyökeres kura; egiszen mas ember lesz belölünk, kiket a mirtikletesig anyira megviselt.

Adig izs maratam

alazatozs szolgálja

Tallérossy Zebulon.

— T. Z. Mi a geográfiai feladatok diszeplintusoknak!
— H. N. Gézi. Megoldtam azt a kérdést, hogy ha négy város mindegyike elfogad egy árva diákokat, hogy lehet négy város közt felosztani tízenketőjüket úgy, hogy mindegyiknek jusson hely?
— T. Z. No ha diszeplintusok ezé a kifűzést megfűzötték, csak mondja el barátom uram nekem ize; talán hasznát vehették zenyim zarva diákok ize.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései s feleletei.

ORACIUM: A mit nem kívánsz magadnak, azt hagyd ott másnak.

— — (Öreg Pulszky azt hiszi egy vezércikkben, hogy Tisza Kálmán nem olvasta Aeschylus »Lelánczolt Prometheusát.«) Bezzeg mindjárt észre lehet venni a Pulszky stylusán, hogy ő meg sokat tanulmányozta az Abrányi »Lelánczolt Prometheusait.«

— — (Ábrányiról jut eszembe, hogy ő meg azt írja a »Magyarország«-ba, hogy a mértékletes ellenzéki klubban csak babra kártyáznak.) Nem mond igazat: mert ott fa-pénzre játszanak. (Hát nekik az is jó?)

— — (Derék, derék! A »Pesti Napló« örömmel hirdeti, hogy a Pius pápa holttestének átszállítása alkalmával történt zavargásokra nézvést az angol liberális sajtó egészen egyetért a »Pesti Napló«-val.) O vele is mindig olyanok értenek egyet, a kik nem értik.

— (Csatárt csak nem engedi pihenni a nagy képviselőhetnemség. Most meg az udvardi kerületben próbál szerencsét.) Dejszen, ha Csongrádon az asztal alá került, Udvardon majd az udvaron szedi fel magát.

— — Ucczu mákos teremtette! Hódmezővásárhely sem látott még olyan deputációt, mint a milyent a szélbaji központbul kapott: Hermány Ottót, meg Mezey Ernőt. (Ugyan már miért válogatták épen ezt a kettőt össze?) Hja nem mert más menni, mert harsona-hangu Madarász Jősep a deputáció fő-szónoka.

— — Hej anyjuk, szegény egy állapot lehet még abban a Bulgáriában is. Képzeld csak: mikor Szisztovában a nagy parádés országos gyűlekezeten a képviselőknek egy nyilatkozatot kellett aláírni, kisült, hogy 78 nem tudott se írni se olvasni (No már a magyarok egy lépéssel tovább vannak. Nálunk majd mindenik tud írni, csak az még a baj, hogy ritka, a ki olvas is.)

— — (A Tisza Kálmán körutjáról azt írja a »Napló«, hogy azt senki sem tekinti eseménynek.) Hálistennek; — ebben az egyben igaza is van a »Napló«-nak, mert leszakadt ugyan egy hid Tisza előtt Erdélyben, de szerencsére jókor kiugrott a kocsiból, — s csakugyan nem lett a bajból esemény.

— — (Hamis egy nép az a horvát. Áperthe kijelenti, hogy ő bizony nem adja Fiumét; ha el akarják vinni a magyarok, menjenek érte.) Nincs arra semmi szükség, hiszen maga magától akar az mi hozzánk jönni.

Bölcs bolondságok.

— Dr. Asinus album ából. —

A nők igen szeretik, ha van egy ostoba udvarlójuk, a kin kaczaghatnak, van egy melancholikus, a kit szánhatnak, van egy szellemes szegény, a kivel jól elmúlhatnak s van egy gazdag ostoba, a kihez férjhez mehetnek.

*

Az ember ne piruljon azért, a miért *nincs* oka pirulni, — ugy is eleget pirulhat.

*

A magas helyekre, sok kerülő ut vezet, melyeken gyorsabban és könnyebben el lehet érni a czélt, mint a rendes egyenes uton.

*

Azt mondják: nincs szerető barát a világon. — Szamárság! Hát nem szeret-e bennünket mindenki? — kinek szüksége van reánk!

*

Minél távolabb van valamely tárgy, annál kisebbnek látszik; — az ember akkor törpül el előttünk, mikor közelében vagyunk.

*

Az lenne a legokosabb divat — csak egyszer divatba jönne — nem törődni a divattal.

*

Az érdemes ember jobban pirul az érdemeiért, mint a hibás ember a hibáiért.

*

Manapság nincsenek barátok, — csak cimborák.

*

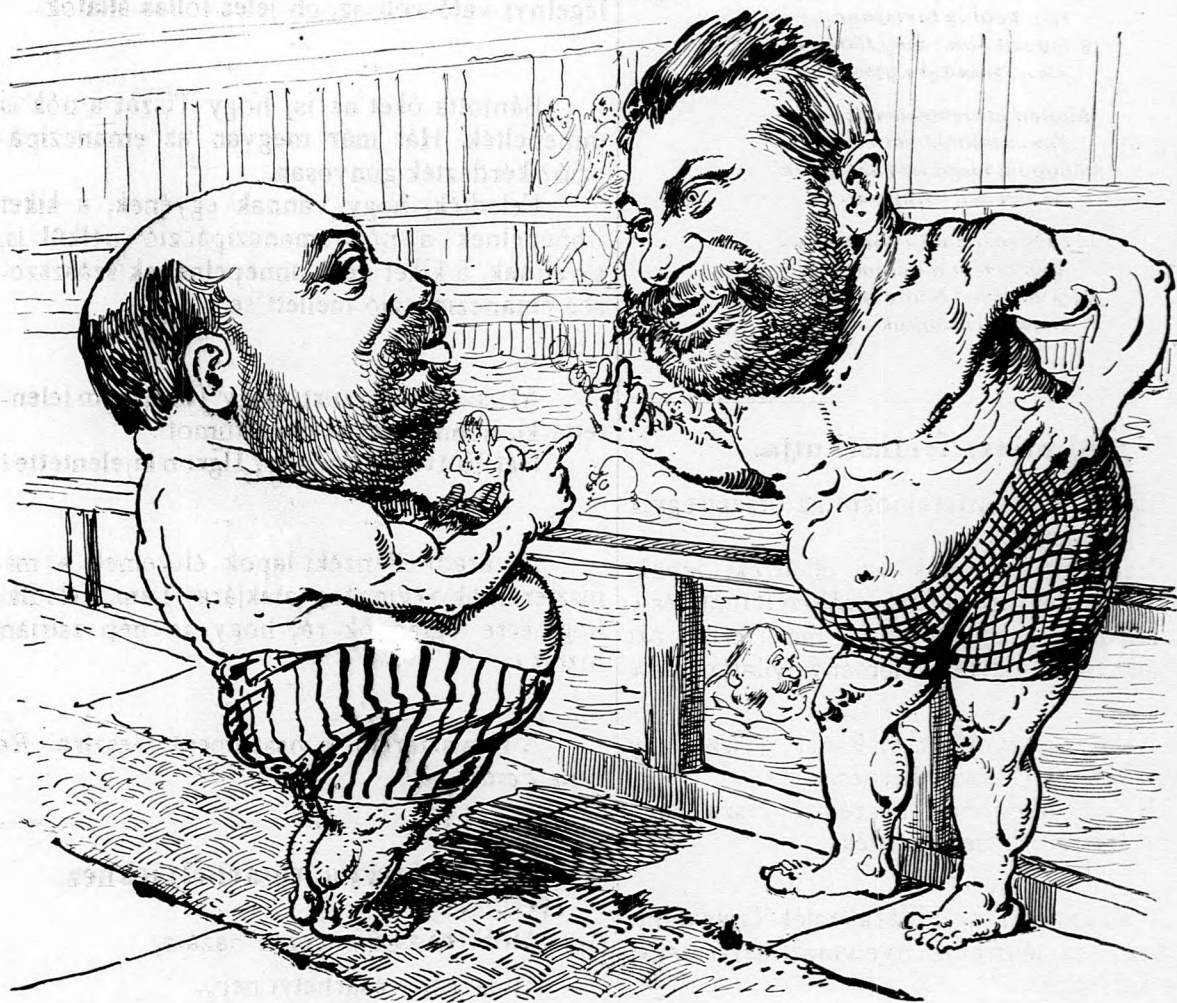
Nincs rosszabb foglalkozás a *semmittevésnél*; ha az ember egyszer belekezd, úgy elveszi minden idejét, hogy aztán sohse ér rá mást csinálni. Pedig a semmittevéssel nem jó megbarátkozni, mert magával szokta hozni hitves-társát a *semmittevést*.

A Z U S Z O D A B A N .

— Megtörtént. —

— **Sz. D.** Hát tinálatok már hazardjáték folyik?

— **W. M.** Azért, hogy ti svarcz lettetek, muszáj nekünk hazardjátékot játszani?

Uj közmondások.

Örül, mint Láncezy Gyula a mandátumának.

*
Összement, mint a mérsékelt ellenzék.

*
Száz non possumusnak is fuzió a vége.

*
Kapkod, mint Ábrányi a hazardjáték után.

*
Szegény párt Magyarországot olvas.

Több jelölt, mint kerület.

*
Befellegzett, mint Németh Albertnek Vársárhelyen.

*
Osztozkodnak, mint a duplakerületek Krisztus palástján.

*
Kis ujság hamar dühös.

Az „Obzor“-nak.

*Azt mondd te, hogy országod
Egy koldus tarisznya,
(S igazad van: meg töltésre
All az mindig nyitva.)*

*Mondod a kezetekben a
Tarisznyáho' bot van,
S hogy az majd az éhes ebnek
Az orrára koppan.*

*Az éhes eb, az mi volnánk . . .
Nem értem a dolgot:
Édes bratye! S úgy mint az eb
Epen ti csaholtok.*

L. S.

A miniszterelnök útja.

Éltetik a miniszterelnököt az ország egyik végétől a másikig.

Erre azt mondják az ellenzéki lapok, hogy: »számba nem vehető, erőltetett tüntetés.«

Leszakad egy korhadt hid; erre azt mondják: »a valódi közvélemény nyilatkozata.«

Ki tud nagyobbat kiáltani? Tisza vagy Ugron Gábor? Ez nem kérdés.

Ki tud okosabban beszélni? Tisza vagy Ugron Gábor? Ez sem kérdés.

A Magyarország hibákat talál Tisza mondataiban s a táviratok nyelvtani helyességét vonja kétségbe.

No csakhogy egyéb kifogásai nincsenek.

Sepsiszentgyörgy: »A világ egy isten háta mögött való zuga.«

Kézdivásárhely: »A magyar hazafiság e nevezetes végvára.«

A jó székely népség nem érti, mi oka lehet, hogy Háromszék e két városa ily különböző méltatásra talál az ellenzéki lapokban.

Hát, székely atyámiai! ennek bizony az oka, hogy Szentgyörgy csak Tisza Kálmánt választotta meg honatyának, Vásárhely pedig olyan nagy portentumot, a minőnek Akoskát ismeri a világ.

Váradon az ellenzéki lapok fumigálták a diszitést. Szerintök kevés volt a zöldség. Nem legelnyi való volt az, oh jeles tollas állatok.

Bántotta őket az is, hogy Tiszát a nők is ünnepelték. Hát már megvan az emancipáció? kérdezték gúnyosan.

Feledték, hogy vannak egyének, a kiket ünnepelnek a nők emancipáció nélkül is, s vannak, a kiket nem ünnepelnének százszoros emancipáció mellett se.

Az is szemet szurt, hogy Tisza nem jelentette ki, hornét vállal madátumot.

Hát Eötvös, Csanády, Ugron kijelentette?

A váradi ellenzéki lapok élcelnek a miniszterelnök »cingár« alakjára. Lám, feledik, hogy erre fogták ők rá, hogy »a nép zsirján hizott.«

A miniszterelnök visszament Gesztre. *Re bene gesta.*

Német Berczi a vásárhelyiekhez.

Átok reád Szameczék hazája,

Átok reád vásárhelyi nép,

Ingadozzék töltéstek koronája

S mint hatalmam düljön el akkép.

Mint Draskóczy, oly kemény sziveddel

Ki ne békülj soha önfeleddel.

És te Ábray, a ki meghivattál,

Hogy viseljem Pesten képedet,

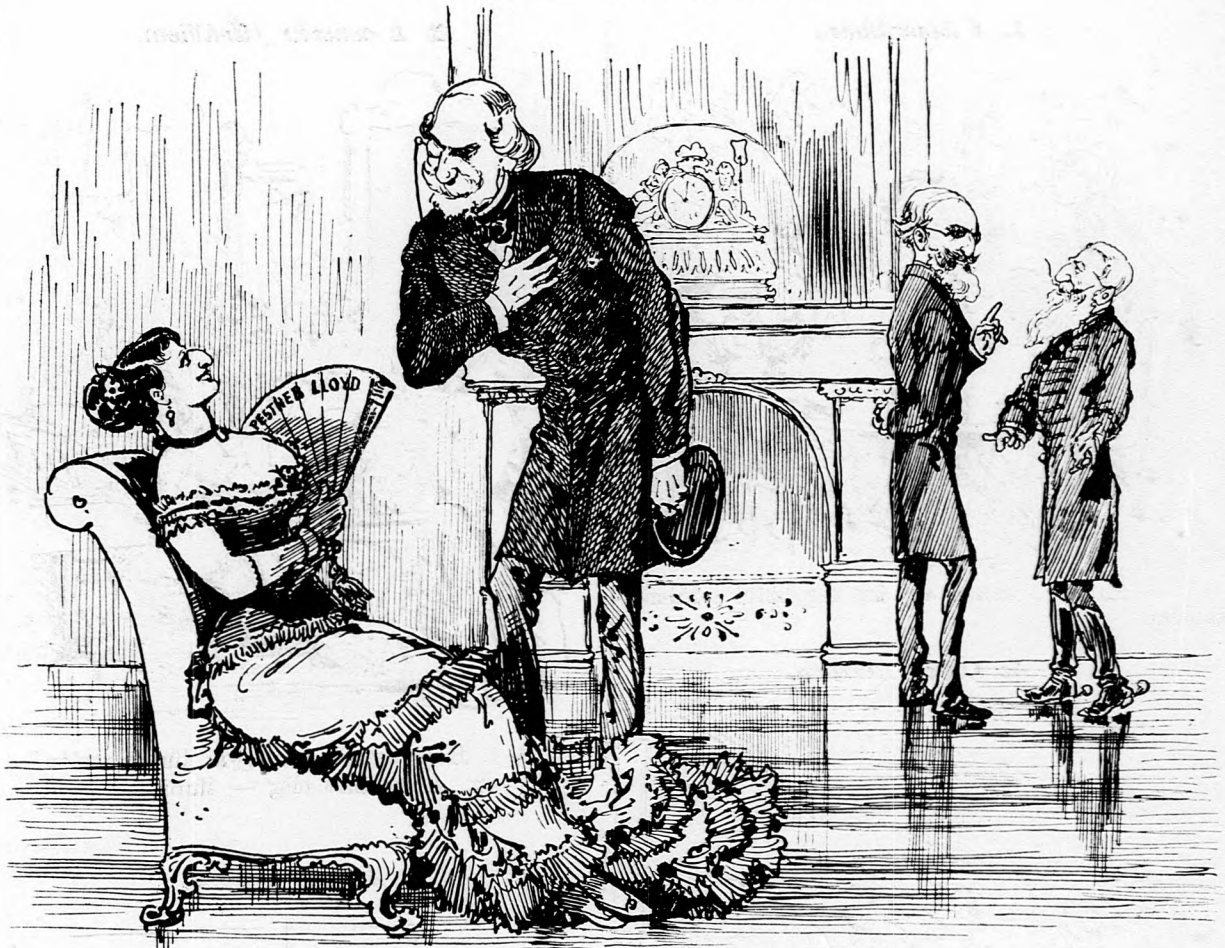
Elfelejt, ha mostan megbuktattál,

Nem kívánom több éljenedet.

Berczinek már nincs itt maradása,

Karczag felé vonja vágyódása.

A SZÁMITÓASSZONY.

— T. Z. Gazdauram, másra pislog a menyecske.

— T—a K—n. Sase bánja Zebulon gazda, ismerem a természetét; csak azért teszi, hogy én ne pislogjak másra.

APRÓ SZEG.

— A bolgár nemzetgyűlésre méltatlanul fogja rá a nemzetközi sajtó, hogy aláírta saját halálos ítéletét. Azt a legjobb akarat mellett sem tehette, minthogy az érdemes honatyák egyszerűen nem tudnak írni.

— A jó törökök meg akarják egy kissé táncoltatni Tuniszért a francziákat. Ezek azonban azt gondolták, hogy, ha már táncolni kell, legjobb lesz a francia négyes: Tunisz, Tripolisz, Marokko és Egyiptom. Utoljára a cigány fizeti meg a mulatságot.

× Ismét fuzióról beszélnek. Ugy látszik,

hogy a mérsékelt ellenzék úgy tesz, mint az a szemérmes agg szűz, a ki restelve, hogy vele senkisé foglalkozik, merészen ráfogta fiatal szomszédjára, hogy titkon a lábára hágott.

× Különös, hogy mikor a berlini vén, »fuchs« hallgat, mindig akkor emlegetik legsűrűbben.

◁ »Ha egyszer a nép megszólal!« ijesztgeték az ellenzéki lapok a miniszterelnököt. Hát meg is szólalt, de nem volt szüksége sugókra.

© Dezső, a Szilágyi szintén lerándult Nagy-Váradra, hogy ármányosan elhomályosítson ott valakit. *Pium desiderium* maradt.

NYÁRI KÉPEK.

1. A kioszkban.

— Kellner! hozzon egy kis fagyaltot s kilencz kanalat.

2. Az Orczy kertben.

— Tessék friss, jéghideg, egészséges, terméke-nyitó viz . . .
— Asszony! ne igyál.

3. A császár fürdőben.

P—i. Hogy tetszik a magyar fürdői szalón?
L—au. A costume elég — fürdői.

4. A sváb hegyen.

— Csak legkellemesebb nyaralóhely Budapes-ten a sváb hegy.
— Főleg az ut odáig.

A mikor én mendikáns akartam lenni . . .

Az volt ám a boldog élet! Óriási betűkkel hirdette a senior a fekete táblán: hogy délután 4 órakor *electio* lesz, más szóval az sz . . . i collegium nagy reményű ifjúsága válogathat négy vármegye kálomista falvai közül, hol kevés pénzért, sok »eszem-izomért« hirdesse a husvéti szent igéket, végig tánczoltassa a falu minden 50-en aluli fejr népét s ha a szent ügy kívánja, meg is veresse magár a korcsmai nemes fiatalság által. — Két órakor délután már egymás hátán tolongott a sok *legatus* és *sublegatus* jelölt a pódiumon — türelmetlenül várva az electio megnyitását. Nehogy pedig e diák szavak valakit félre vezessenek, megsugom: hogy a *legatus* magyarul ünnepi követet, a *sublegatus* pedig mendikánst jelent; ez utóbbinak betűszerinti értelmét különböző okokból elhalgatom.

Bizony én még abban az időben két kézre fogtam a dictionariumot s félve tekintetem a nagy diákokra, kik már legatióba jártak s előttem oly rémségesnek tetsző dolgokat miveltek. De egy tanuló társam, ki mellesleg mondva a *senior* csizmatakarító dárdása volt, annyira teli beszélte fejemet a mendikáns élet dicsőségével, úgy el tudta dicsérni azokat a kedves kálomista papokat, kik tejbé vajba fűrosztik a medikánst s oly lélek emelőnek állította azon pillanatot, midőn elmondva a köszöntőt, mely így kezdődik:

*Ez husvét szent ünnepében,
Öröm kél szívünk mélyében stb. —*

A fellegekig magasztalt család minden tagja keservesen könnyezik, s az ősz nagy apó márkába nyomja a medikánsnak a tulipános ládafiából előkeresett garast, annyi ékes szólással s érzéssel adta elő mondom mindezt, hogy én egy napon átszellemült arczzal állítottam be édes anyámhoz s kijelentém előtte határozott szándékomat, hogy a husvéti ünnepekre mendikáns leszek. Bizony csak jót nevettek elsőben nagy elhatározásomon s ez annyira sértett engem, hogy ki sem mondhatom; már hogy lehet nekem olyan anyám — gondoltam magamban — ki még a Jancsi által előadottakra sem tud lelkesülni s kikaczagja a mendikánsi hivatás nagyszerűségét; de később látván, hogy visszatartóztatni nem lehet, megadták az engedelmet. Ki volt akkor boldogabb mint én? Nyakába borultam Jancsinak s örömben kedves kis peneczilus késemet is, — mit nevem napjára kaptam — neki adám. — A Jancsi gyerek is szemmel láthatólag el volt érzékenyülve s csak azt kívánta még, hogy cseréljük meg az ünnepeket s én menjek oda, a mit majd ő fog választani. Hogyne egyeztem volna én bele, hiszen Jancsi az én szemeim előtt már tapasztalt ember volt s ő még nekem jobbat fog választani bizonyára. Csak

később, mikor már én is legátus számba jöttem — tudtam meg, hogy Jancsi menyire rászedett engem; én mint első eminens pompás legatit választhattam volna, mig neki csak a gyengék közül jutott. — Hja! de mikor én ezt fel értem észszel, ő már feleséges, gyermekes ember volt s a Warga-utczán saját házában lakott.

Elérkezett végre az elutazás napja. Egész éjjel nem tudtam lehunyni szemeimet, folytonosan jövendő nagy tetteimről gondolkoztam s uram bocsásd — még az is eszembe jutott, hátha a tiszteletes urnak leánya van s az belém szeret — akkor én majd ott leszek pap. Csak valahogy e szándékomat meg ne tudja édes anyám — gondolám — mert megteszi, hogy nem enged mendikánsnak, már pedig én keményen felfogadtam Jancsinak, hogy ha legatióba nem bocsátanak — én a »nadas-tóba« ölöm magamat. — Mégis mikor bucsuzni kezdtem s az utraulóval telt kis táskát oldalamba akasztva — anyám egy ujonat uj tallért nyomott markomba, oly különös érzés fogott el, hogy én bizony — szégyen nem szégyen — sirni kezdtem s már már megfélekedve fogadásomról, maradni akartam, — de ekkor egy borzas fő kandikált be ablakunkon, s midőn észre vette, mennyire ellágyultam, — hatalmas kacszajban tört ki. Jancsi volt s megjelenése határozatra birt; kiszakítam magam az ölelő karokból s szilárd léptekkel mentem a kapuba várakozó szekérhez, melynek gazdája egy kis borra valóért s jó szóért — szívesen elszállított az ő falujáig; — a Jancsi s az én legatusom már akkor kényelmesen elhelyezkedtek a széna ülésen.

A szekér-kasban maradt még egy kis hely, oda huzódtam én Jancsival, a ki mindenképen vigasztalni akart, mintha bizony busultam volna. Nem én! még vissza sem tekintetem házunk felé s Jancsi azt hívén, hogy csak estig tart e bátor elszántság, nem győzött eléggé csodálkozni rajtam, midőn legátusom után teli torokkal kezdtem énekelni. Czinkó ur (a legatus) a nagy pénteki énekét tanulta be fele s én már akkor tudtam a protestans zsolttárok azon titkát, hogy közbe, midőn nagyon érzékeny helyhez ér, nyugodtan kisírhatja az ember magát s a hallgató azt hiszi, hogy a zokogás is a »Sion hegyéről« vagy a »szép hives patak árnyából« jön. Jancsinak ehhez nem volt esze.

Éjfélre járt az idő, midőn szekeresünk falujába megérkezett, kocsma csak a helység tulsó végén volt s aztán; ha odafáradtunk volna is, a zsidó jól tudja, hogy a diák ember csak »jövet« fizet és nem bujik ki ágyából hogy azt a vendégeknek — pláne épen diákoknak — amugy melegen átadhassa. De becsületes szekeres gazdánk

segített rajtunk; elvitt magához hálásra, ott van az ól-padláson a jó illatos széna, elhálhat ott akár egy regiment diák is. Igaza volt Módos Gáspár uramnak, sohasem fogom elfelejteni az ő padlásán töltött éjszakát.

Gáspár gazda miután vagy három juhászku-tyát barátságosan oldalba rugott, kik (nagy tisztelőjük vagyok) lábszárainkkal közelebbi ösmeret-séget akartak kötni, hevesen megkopogtatá fele- sége ablakát:

— Nyiss ajtót anyyok!

— Mi az ördög! — halatszott a szobából egy nem nagy örömet tanusító hang, tán csak nem kend jött haza?

— De biz én vagyok az galambom — vála- szolt Gáspár gazda, — csak nyiss ajtót szaporán!

»Uram fia! ördöge van kendnek, hisz én csak holnapra vártam.«

— Igyekeztem feleség — viszonzá szelid jám- borsággal Gáspár — de hát nem is örvendesz megjöttemnek.

»Hát iszen azért mondom!« halatszott most az ajtóban, de roppant örömet eláruló ásitás ki- séretében, melyre a már már lecsendesült czerbe- rusok ismét baljóslatu mormogásban törtek ki.

— Gyujts világot anyyok, — parancsolá most Gáspár gazda — ki egész uton »erősítette a szí- vit« e fontos lépésre. — Vendégeket hoztam s ké- szits jó vacsorát!

Elment kendnek a sütni valója — rivalt rá a szeretetre méltó feleség — tán csak éjfél után nem akar dáridozni, mi féle jött-menteket szedett fel ismét, én ugyan be nem ereszttem őket, — Sári te! hozd csak azt a laska nyujtót!

— Gáspár gazda parancsoló hangja rögtön szelidre változott a laska nyujtó említésekor (kár- ba veszett a sziverősítő) s megmagyarázta élet- párijának, hogy legatusokat hozott s csak egy kis éjjeli szállást akar a diák számára (most már a vacsorát is elengedte).

— No hát ha diákok — pattogott tovább Trézsi asszony — menjenek a paphoz, vagy ott a széna boglya aludjanak rajta, mert biz én be nem bocsátom őket, nekem két eladó lányom van, ösmerem én már a jó madarakat . . . beszéli a komám ásszony, hogy . . .

— Hordjon el a patvar — vágott szavába Gáspár gazda most már valóban neki dühödvé — s az ajtónak rohant.

En e verekedés alatt félre huzódtam Jancsi- hoz, s vártam már, mikor tör elő az a rettenetes asszony a laskanyujtóval, hogy mindnyájunkat meg- kereszteljen, ez azonban nem történt. még egyszer megfordítá a kulcsot zárjában s ki'kiáltott Gás- párnak:

— Ha ehethnék kend, nől már a disznó tők — csak vigyázzon meg ne terhelje a gyomrát.

Gáspár gazda egy kukkot se szólt többet — egy hosszu létrát támasztott az ólpadláshoz s szótlanul rámutatott, mi elértettük s nyugalmas jó éjszakát kívánva a gazdának, kezdénk lassan felmászni a magasba. Biz ezt hamarabb is tehette volna — gondolám, de hirtelen észre vevén, hogy Czinkő ur nincs jelen — ijedve tudakozódtam Jancsitól.

Ott alszik a szekérben — viszonzá ez — jobb dolga van, mint nekünk s meglehet Trézsi asz- szony könyörül rajta s behívja őt a szobába.

Alig hiszem, jegyzé meg Ösztövér ur (a Jan- csi legatusa) a Gáspár gazda helye el van már ott foglalva . . .

Biz azt jól tenné, ha behivná, mondám egész ártatlanul — szegény Czinkő urnak ugyis vigyázni kell a hangjára, mert majd nem fog tudni papolni s énekelni, ha meghül a szabad ég alatt.

Jancsi s a legatusa erre oly röhögést kezdtek, hogy a padlás majd leszakadt alattuk.

Hogy mit tudtak ezen nevetni, sehogy sem foghatám fel s boszusan húzódtam be fülíg az il- latos szénába s szándékom volt reggelig egy szót sem szóllani.

Hanem Jancsi mindenképen meg akart en- gesztelni. Oda huzódott mellém s elbeszélte, hogy Czinkő ur a kutyáktól féltében maradt a szekeren, most meg ne busuljak rajta, mert ott van a Gás- pár gazda pálinkás csoboljával, majd felmelegszik attól, s a hangja is szépen csengő lesz tőle. Ebbe aztán én is megnyugodtam.

Jancsinak ekkor okos gondolata támadt; a hold gyönyörűen világított éjjeli szállásunkra. — Ösztövér ur ábrándosan horkolt — néha-néha értelmetlen szavakat mormogva — miről én azt hittem, hogy a prédikációt tanulja — de Jancsi nevetve világosított fel, hogy biz ő kelme is tele szivta magát a csobolyából s most a pálinka be- szél belőle — hanem, folytatá közelebb huzódva — jó volna valamit harapni, mert már hajnalban felszedjük a sátorfát.

Igaza volt; kinyitottam tehát oldal-táskámat s előkerestük abból a sonkát, kalácsot, meg a szép pirostra sült csirkét s Jancsi átadva nekem a bi- csakját (a peniczilust csak magának tartá meg) oly jó izüen falatoztunk, hogy az ő állítása szerint, ha ezt holnap megtudja Ösztövér ur s megpil- lantja a nem általa hustalanított csontokat — ha- ját fogja tépni mérgében, hogy elaludt.

Azért ugyan nem lesz nagy kár, gondolám, mert olyan haja volt, akár a vaseszet alul kikerült csepű, hahem mégis figyelmeztettem Jancsit, hogy költse fel, hadd egyék ő is szegény!

Komáromy A.

(Folytatása következik.)

Vetések állása.

— Az „Üstökös“ eredeti tudósítása. —

Buzában elég jó termés lesz; szükség is van rá, mert hol vennék különben annyi kenyeret, a mennyire szükségünk van rá, hogy vissza hajigálhasuk azokat a kik bennünket közel dobálnak!

Zabot is bőven ád a jó isten, hanem ez a czikk nem lesz elég ujig, mert addig előre láthatólag mind felhegyezik a mértékletesek zabhegyzői.

Tökben kitünő szüret. Sajnálatos csak az, hogy néhány jobb-fajta, főképen pedig a Csatár-tök, végkép kiveszett.

Ellenben *ugorkában* ritka jó termés mutatkozik, kivált a *fájában*; hanem kelete is nagy van, kapaszkodnak rá seregestül.

Mákvirág csak egynehány, de az mind *gyönyörű*.

Borsóban nagy a szükséglet, mert bizonyos fogyasztók kedvéért temérdekett kell a falra hányni.

Paprika gyér. Hódmezővásárhelyen nem termett. *Német* Berczi kénytelen lesz magát egyebünnet ellátni; ugyanazért a másik paprika termelőnk, *Csanányi bá*, nagyra tartja a portékáját, hogy neki két helyen is jól beütött.

Lencsét egyáltalában nem termesztenek, mert nincs *Ézsau*, a ki szeresse.

Üres szalma hihetőleg nagy mennyiségben lesz; ama bizonyos cséplők ugyanis nagyban készítik magukat előre.

Dohány — fájdalom — még mindig kevés terem olyan nagy pipákhoz képest.

Zöldség azonban, ha a jelek nem csalnak, lesz *tengernyi*.

Nem ő az oka.

Egy poéta tartozik egy urhölgynek egy kis kölcsönrel. A jószívű hölgyet úgy látszik kerülgeti az adós poéta. Hanem egyszer véletlenül mégis csak találkoznak.

— Ejnye édes barátom — szól az urnő, — örök idők óta nem látom önt; reménylem: nem azért kerül ön, mert adósom?

— Oh, nagysád, hogy is gondol olyat? Egyéb-iránt nagysád maga az oka, hogy adósságomat ki nem fizetem.

— Hogyan?

— Mert valahányszor kegyedet látom, minden egyebet elfelejtek.

Az öreg róka.

Az öreg X... ur megtudja hogy van ám egy rendkívül erényes, pedig, pedig szép színész. Fogja magát s a következő levelet írja neki:

T. kisasszony! Hallom, hogy ön nagyon erényes. En imádom az erényes hölgyeket. Maradjon meg kegyed tovább is a megkezdett uton. Hogy ez annál könnyebb menjen kegyednek, ime feljárnlok számára havonkint ötven forintot; ez összeget mindaddig kapni fogja, mig jól viseli magát. Csak arra kérem, hogyha történetesen létrene a megkezdett s utról valakit megszeretne: adja nekem az elsőseget — és akkor havonkint száz forintra emelem a járandóságát.◀

Kiki a maga mesterségét folytassa.

Valamelyik majálison egy fiatal gavallér szörnyű mód kinozza a csárdást. Sehogy sem tud a muzsika tempójával megbarátkozni. A fiataltság kört formál körülte s jókat kaczag ügyetlenségein. Azt is elhagyja a hidegvér s oda kiált a nevetőknek:

— Van szerencsém önöknek kijelenteni, hogy ha táncolni nem tudok is, de nagyon jól tudok vinni.

— No akkor vivjon az ur és ne táncoljon soha! — kiált vissza neki egy a nevetők közül.

Egy arczképfestő praxisából.

Egy arczkép-festőnél lefesteti magát a pékmester, hanem a kész képpel sehogy sincs megelégedve. Azt mondja, hogy nincs találva. A festő próbál a képen igazítani, de csak nem tetszik az a derék pékmesternek, s ott hagyja a munkát kifizetetlenül.

Fogja magát a művész, hosszú füleket fest a képhez, aztán kiteszi egy kirakatba. Nosza szalad hozzá a pékmester.

— Uram, hogy meri ön az én arczképemet ilyen csúf állapotban, közszemlére kitenni? Aha! végre mégis csak eltaláltam önt, — szól a festő, — még tegnap azt mondta ön, hogy a kép nem hasonlít önhöz, ma meg bevallja, hogy az az ön arczképe, mióta a füleit meghosszabítottam. — Tessék kifizetni a munka árát.

Nem könnyű.

A férj elmegy a festőhöz s azt mondja neki:
 — Szeretném a feleségemet lefestetni, de
 úgy, hogy szinte megszólaljon.
 — Semmi se könnyebb, felel a festő.
 — De kérem nehéz lesz, mert a feleségem
 néma.

Ha láthatná.

X . . . festőt meglátogatja a barátja, s be-
 széd közben felemlíti, hogy ismer ő egy műbarátot,
 a ki nagyon szeretne tőle egy képet látni.
 — Hát hozd el ide azt a műbarátot.
 — Nem addig a! Hanem azt mondja ő, hogy
 adna érte háromszáz forintot, ha egy képet
 láthatna.
 — Micsoda? Háromszáz forintot? Ugyan
 siess vele.

— M nek? Azért ígér olyan sokat az isten-
 adta, mert — vak.

Titoktartás.

Egy fecsegő elmond valakinek egy rábizott
 titkot, azzal fejezve be beszédét, hogy: aztán senki
 meg ne tudja ám, amit ő most elmondott.
 — Légy nyugodt barátom, — én is tudok
 úgy hallgatni mint te.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Cs. L. (Arad.) Sz. E. nyári szünnappait élvezi. A le-
 velet, ha megjő, közöljük vele. — R. J. (N.-Várard.) A be-
 küldött poéma érthetetlen előttünk. Se nem sutorog, se
 nem gyujt. — K. A.—s. A közlemény közlését megkezdjük.
 — Pálfalva. A khinai elbeszélésben több a betű mint a
 humor. Jobbat várunk. — P. K. (Pécs.) Mi használ a él-
 czelesnek? Szavaikat volna az urak Cziehrer ellen.
 — **Több kéziratról** jövőre.

Laptulajdonos: JÓKAI MÓR.	Felelős szerkesztő: SZABÓ ENDRE.	Rajzolja: JANKÓ.	Budapest, 1881. NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD. (Athenaeum-épllet.)
-------------------------------------	--	----------------------------	--

HIRDETÉSEK.

**A magyar
 leszámítoló és pénzváltóbank**

tisztelt részvényesei
az 1881. évi július hó 31-én d. e. 10 órakor
 Budapesten, V. Eötvös-tér 1. szám, I-só emeleten (a
 kereskedelmi gremium helyiségeiben) tartandó

rendkívüli közgyűlésre

ezennel meghivatnak.

A napirend tárgyai:

1. Indítvány az igazgatóság felhatalmazása iránt a fővárosi közraktárakra vonatkozó szerződés megkötésére; ehhez képest.
2. Indítvány a társasági tőke felemelésére és az alapszabályoknak és különösen a 8-ik §-nak az előterjesztendő módoszatok mellett megváltoztatása iránt.
3. Választások az igazgatóságba.
4. Választások a felügyelői bizottságba.

A szavazatképes részvényes urak, kik a közgyűlésen résztvenni kívánnak, felkéretnek, hogy az alapszabályok (16. §.) értelmében részvényeiket, a még le nem járt szelvényekkel együtt, legkésőbb f. évi július 28-ig a társulat pénztáránál Budapesten, vagy az Unio banknál Bécsben, letétmenyessék.
 Budapest, 1881. július 19-én.

Az igazgatóság.

Budapest, 1881. Nyomatott az Athenaeum irod. s nyomdai r. társulat nyomdájában.

Mulattatásul. Durranás nélküli **Flobert** puskák. —
 patkány- stb. lövészetek 11.85—24 frtg. 100 töltény 6 mm.
 — 45, 9 mm. 1.50 golyóval. 100 töltény 6 mm. 1.40, 9 mm. 2.30
 söréttel. Nickel légczipisztoly tokban 8.—. Kuglizó bábu kemény
 fából 2.50. **Lignum sanctum golyó** 1.50—4 frtg nagyság
 szerint. Croquet-játék 11.—, 18.—, 25.—. Karika-játék tucattja 1.80.
Accordeon tremolo concert-harmonika trombita-
 díszszel 7.—. **Horoglászat összes kellekkel:** Halászbót
 mint sátabot 1—6 frtg. Nagyok, színór felgombolyítható készülékkel
 7—15 frtg. Kész felszerelt horgok —.10, —.20, 2 frtg. 12 drb húrral
 nem gyujt. —.90. 12 drb selyem színórral —.90. 12 drb mesterséges légy-
 gyel —.80. 100 drb angol horog —.40, —.60, —.70.
Torna-eszközök. Mászókötél 5.80, 8.80. Kötélhágcsó
 3.25. Trapez 8.80. Trapez karikákkal 8.80. Gyermekehinta.
 Dr. Schreiber-féle teljes tornakészülék iskolával
 14.50. Tornagolyó kilo —.30. **Színes papirlampio-**
nek kertü ünnepélyek kivilágításához 20, 30, 40 kr. Kicsiny-
 nek mint nagyok örömet szerez a **harmonium-verkli** 5 és 7 zen-
 darabbal 12.—, 16.—.
Indiai hinta-ágyak szabadban és szobában használhatók
 gyermekeknek 2.70, felnőtteknek 4.50, 6.50, —.9. Elegáns
 színesek 17.—. Egész nagyok vaslécekkel 14.50. **Gummi**
uszóóvek tanuláshoz 7.—, 8.—, 10.—.
Anyáknak. **Gyermekekosi** ernyővel 10.50, 18.—. Új kocsi
 bölcső gyanánt is használható 16.—. Önműködő
 szivattyuzó **gyermekápláló üveg,** az ajkak egyszerű nyomása eszközi
 a táplálék szájba vezetését 1.50. Ágybetétek gyermekek és betegágyasoknak
 60 krtól 3 frtg. Anyafecskendő 1.75, 4.50. Allóvet fecskendő 3.50—5 frtg és
 egyéb szerelyes olta- **gummi-czikkek** és a többi. Fagylaltkészítő
 lomra ismert párisi gépek receptekkel 8.50, 18.—. Egy-
 szerre kétféle fagylaltot készítő 16—21 frtg.
Az egészség fentartásához az orvosoktól ajánlott frissítő és tiszta italt
 mindenki mindig frissen és könnyen készíthet szolid és tartós
Párisi szodaviz-gépek által
 7.— 10.— 12.— 14.50 17.— Legjobb borkó és szoda
 1/2, 4, 6, 8, 10 messzelyes. 2 1/2 fontos csomag 2.—.
Kerti fecskendő tűszelvénylél is használható 14.—, 17.—, 22.—.
 Virágharmatosító —.40. Vaj- és sajttányér üvegfedővel 1—7 frtg.
Üveg vakjókó vaskerekű hajtóval 6.50. Eczet- és olajtartó 1.80—8 frtg.
 Kerti gyertyatartó üvegfedővel 1.—, csinosabb 2.50, 3.—. Angolasztali kések és
 villák tucattja 5.50, 14.—. **Comfort kávéfőző,** szabályozható egy és több
 csésze kávé készítéséhez 6.85—12.50. Praeparálé angol kendő, ezüst stb. gyors
 tisztítószó; 3 drb 1.—. Jettoline legjobb fehérnemű-jelző tena 1.—. Divatos
 nagy monoqramm felhőmüre 1.20, 1.60. Ragasztó-szer, üveg, porcellánra stb.
 tűben vagy vízben sem vlikk szét —.85. Önműködő egerfogó több egerekre —.70
 1.40. **Angol családi mérleg,** a számlapra alkalmazott mutató a súlyt
 feltünteti 11 kilóig 6.—. **Meg nem felelő tárgyakat visszavesz.**
 próba megrendeléshez nagy
 képes ájregyzéket mellékel
Kertész Tóder Budapest,
 Dorottya-utca 1.